

24 МАРТ – СВЕТОВЕН ДЕН ЗА БОРБА С ТУБЕРКУЛОЗАТА

Туберкулозата е социално значимо хронично инфекциозно заболяване, което в 90% от случаите засяга главно дихателните органи. Рядко се развиват извънбелодробни форми на лимфни възли, централна нервна система, сърце, очи, кожа, органи на коремната кухина, кости и стави, уро-генитална система и други.

Туберкулозата е лечима и предотвратима, а в резултат на откриването и масовото приложение на БЦЖ-ваксина заболяемостта е намалала значително.

Причинител на болестта е туберкулозният бактерия, който е значително устойчив във външната среда. Особено дълго се запазва в храчките, отделени от болните, включително и след тяхното изсъхване. В тъмни и непроветрени помещения, туберкулозният бактерия издържа до 3 г., а под влияние на директна слънчева светлина загива след 5-10 минути.

Основен източник на зараза е болният от белодробна туберкулоза човек. Малка роля, като източници на зараза, имат болните от извънбелодробна туберкулоза.

Проникването на инфекцията в белите дробове става най-често по въздушно-капков път при кашляне, кихане или разговор с туберкулозно болен. Заразата може да се пренася и чрез прахта. Възможно е и заразяване по хранителен път - през устата.

Важно е да се знае! **Не при всяко попадане на туберкулозни бактерии в организма на човека се развива заболяване.** Практически всеки от нас се среща с туберкулозни бактерии, но заболяват една малка част от хората. Около 22% от хората, които са били изложени на продължителен контакт с туберкулозната бактерия, се заразяват. От тях само една малка част - около 10%, развиват заболяването на даден етап от живота си. Дали човек ще развие заболяването или не, зависи в голяма степен от естествените съпротивителни сили на организма.

Повечето от хората развиват латентна туберкулозна инфекция, остават само **носители на бактерията** и никога не развиват заболяването. При тях имунната система успява да се справи с туберкулозната бактерия. Такива хора не могат да заразяват с туберкулоза други хора, но биха могли на даден етап, в резултат на влошаване състоянието на имунната система, да развият активна туберкулоза.

Латентната туберкулозна инфекция се установява основно с наличието на хиперергичен кожен туберкулинов тест на Манту, при отсъствието на клинични, микробиологични и лабораторни белези за активност. Лечение при латентната туберкулоза се предприема за да се предотврати развитието на активна туберкулоза в бъдеще. Стандартният курс на лечение при нея обичайно използва само един противотуберкулозен медикамент.

Рискови фактори за заразяване и развитие на заболяването са:

- Непосредствен контакт с болен от туберкулоза
- Злоупотреба с алкохол, тютюнопушене
- Съпътстващи хронични заболявания
- Намалени защитни сили на организма поради различни причини

- Пребиваване продължително време в затворени колективи
- Заразеност с вируса, причиняващ СПИН

Най-честите симптоми на заболяването са:

- Кашлица – тя е характерен симптом, особено когато присъщата за пушачите „тютюнджийска кашлица” се променя
- Храчки – особено когато в тях се появи кръв
- Повишена температура – продължително температурно състояние
- Нощно изпотяване
- Болки в гърдите – засилващи се при дишане и кашлица
- Отпадналост и безсилие
- Безапетитие
- Отслабване на тегло

Понякога болестта може да се развие незабелязано. През този „скрит период” заразата прониква в голям брой хора, които живеят, работят, учат или са в контакт с болния. Новите болни също са източник на зараза и те могат да заразят други. Установено е, че за една година болен може да зарази 20 души, ако не се лекува.

Важно! Ако имате някои от горепосочените оплаквания, незабавно потърсете съвет от лекар.